Samling af Afgørelser

DOMSTOLENS DOM (Fjerde Afdeling)

15. april 2021 *

»Præjudiciel forelæggelse – beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser for landbrugsprodukter og fødevarer – forordning (EU) nr. 1151/2012 – artikel 49, stk. 3, første afsnit, og artikel 49, stk. 4, andet afsnit – artikel 53, stk. 2, første afsnit – ændringer af varespecifikationer – drueagurker fra Spreewald (Tyskland) »Spreewälder Gurken (BGB)« – væsentlige ændringer – indsigelsesprocedure – indsigelse mod ændringsansøgningen – klage over afgørelsen om imødekommelse af ansøgningen – begrebet »legitim interesse««

I sag C-53/20,

angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 267 TEUF, indgivet af Bundesgerichtshof (forbundsdomstol, Tyskland) ved afgørelse af 19. december 2019, indgået til Domstolen den 3. februar 2020, i sagen

Hengstenberg GmbH & Co. KG

mod

Spreewaldverein eV,

har

DOMSTOLEN (Fjerde Afdeling),

sammensat af afdelingsformanden, M. Vilaras, og dommerne N. Piçarra, D. Šváby, S. Rodin (refererende dommer) og K. Jürimäe,

generaladvokat: M. Campos Sánchez-Bordona,

justitssekretær: A. Calot Escobar,

på grundlag af den skriftlige forhandling,

efter at der er afgivet indlæg af:

– Spreewaldverein eV ved Rechtsanwalt D. Terheggen,

– den græske regering ved E. Leftheriotou, A. Vasilopoulou og M. Tassopoulou, som befuldmægtigede,

– den franske regering ved A.-L. Desjonquères og C. Mosser, som befuldmægtigede,

* Processprog: tysk.

– den østrigske regering ved A. Posch, J. Schmoll og C. Drexel, som befuldmægtigede,

– Europa-Kommissionen ved M. Konstantinidis, B. Hofstötter og I. Naglis, som befuldmægtigede,

og idet Domstolen efter at have hørt generaladvokaten har besluttet, at sagen skal pådømmes uden forslag til afgørelse,

afsagt følgende

Dom

1 Anmodningen om præjudiciel afgørelse vedrører fortolkningen af artikel 49, stk. 3, første afsnit, og artikel 49, stk. 4, andet afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012 af 21. november 2012 om kvalitetsordninger for landbrugsprodukter og fødevarer (EUT 2012, L 343, s. 1), sammenholdt med denne forordnings artikel 53, stk. 2, første afsnit.

2 Anmodningen er blevet indgivet i forbindelse med en tvist mellem Hengstenberg GmbH & Co. KG og Spreewaldverein eV, der er en sammenslutning af producenter af drueagurkerne »Spreewälder Gurken (IGP)« (drueagurker fra Spreewald, Tyskland), for hvilke der er registreret en beskyttet geografisk betegnelse, vedrørende en ansøgning om ændring af varespecifikationen for dette produkt indgivet til Deutsches Patent- und Markenamt (den tyske patent- og varemærkemyndighed, Tyskland, herefter »DPMA«).

Retsforskrifter

EU-retten

Forordning (EØF) nr. 2081/92

3 Artikel 7, stk. 3, i Rådets forordning (EØF) nr. 2081/92 af 14. juli 1992 om beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser for landbrugsprodukter og levnedsmidler (EFT 1992, L 208, s. 1) fastsatte:

»Enhver retmæssigt berørt fysisk eller juridisk person kan rejse indsigelse mod den påtænkte registrering ved at fremsende en behørigt begrundet erklæring til den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor den pågældende person har bopæl eller forretningssted. Den kompetente myndighed træffer de fornødne foranstaltninger for at tage hensyn til disse bemærkninger eller denne indsigelse inden for de fastsatte frister.«

Forordning (EF) nr. 510/2006

4 Artikel 7, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 510/2006 af 20. marts 2006 om beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser for landbrugsprodukter og fødevarer (EUT 2006, L 93, s. 12) var affattet således:

»Enhver fysisk eller juridisk person med en legitim interesse, som er etableret eller har bopæl i en anden medlemsstat end den, der har ansøgt om registreringen, eller i et tredjeland, kan også ved at indgive en behørigt begrundet erklæring gøre indsigelse mod den påtænkte registrering.

[…]«

Forordning nr. 1151/2012

5 17.-20. og 39. betragtning til forordning nr. 1151/2012 har følgende ordlyd:

»(17) Det bør kun være muligt at få registreret oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser for produkter og fødevarer, hvis karakteristika er uløseligt knyttet til den geografiske oprindelse. I den nuværende ordning er det kun bestemte typer chokolade, der er omfattet som konfektureprodukter, hvilket er en anomali, der bør korrigeres.

(18) Det overordnede mål med at beskytte oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser er at sikre landbrugerne og producenterne et rimeligt udbytte fra et bestemt produkts og dets produktionsmådes kvalitet og karakteristika og at give tydelige oplysninger om produkter med specifikke karakteristika, der er knyttet til den geografiske oprindelse, og dermed give forbrugerne mulighed for at træffe bedre oplyste købsbeslutninger.

(19) At sikre ensartet beskyttelse i hele [Den Europæiske] Union[…] af intellektuelle ejendomsrettigheder vedrørende beskyttede betegnelser er ligeledes en prioritet, som bedst kan udføres på EU-plan.

(20) EU-rammebestemmelser, der beskytter oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser, ved at de registreres, letter udviklingen af disse instrumenter, fordi den deraf følgende mere ensartede tilgang sikrer loyale konkurrencevilkår for producenter af produkter med sådanne betegnelser og styrker produkternes troværdighed i forbrugernes øjne. Der bør derfor fastsættes bestemmelser om udviklingen af oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser på EU-plan og for fremme af oprettelsen af mekanismer til beskyttelse af disse i tredjelande inden for rammerne af Verdenshandelsorganisationen (WTO) eller multilaterale og bilaterale aftaler for derved at bidrage til anerkendelsen af den merværdifaktor, som produkternes kvalitet og deres produktionsmodel udgør.

[…]

(39) For ikke at skabe illoyal konkurrence bør alle producenter, også producenter i tredjelande, kunne anvende en registreret betegnelse for en garanteret traditionel specialitet, forudsat at det pågældende produkt er i overensstemmelse med den relevante varespecifikation, og at producenten er omfattet af en kontrolordning. For garanterede traditionelle specialiteter, som er produceret i Unionen, bør EU-symbolet fremgå af mærket, og det bør være muligt at forbinde det med angivelsen »garanteret traditionel specialitet«.«

6 Denne forordnings artikel 1, der har overskriften »Formål«, bestemmer følgende i stk. 1:

»Denne forordning har til formål at hjælpe producenter af landbrugsprodukter og fødevarer med at informere køberne og forbrugerne om produkternes og fødevarernes karakteristika og landbrugsmæssige kvaliteter, hvorved der sikres:

a) loyal konkurrence for landbrugere og producenter af landbrugsprodukter[…] og fødevarer med værdiforøgende karakteristika og kvaliteter

b) forbrugeradgang til pålidelige oplysninger om sådanne produkter

c) respekt for intellektuelle ejendomsrettigheder og

d) integritet i det indre marked.

Foranstaltningerne i denne forordning har til formål at støtte landbrugs- og forarbejdningsaktiviteter og produktionsmetoder, der er forbundet med produkter af høj kvalitet, hvilket bidrager til at nå målene i politikken for udvikling af landdistrikterne.«

7 Den nævnte forordnings artikel 5, stk. 2, har følgende ordlyd:

»I denne forordning forstås ved »geografisk betegnelse« en betegnelse, der identificerer et produkt:

a) som har oprindelse et bestemt sted, i en region eller i et land

b) hvis kvalitet, omdømme eller andre karakteristika hovedsagelig kan tilskrives dets geografiske oprindelse, og

c) som for mindst ét produktionstrins vedkommende er fremstillet i det afgrænsede geografiske område.«

8 Samme forordnings artikel 10, stk. 1, fastsætter:

»1. Rejses der begrundet indsigelse som omhandlet i artikel 51, stk. 2, tages denne kun i betragtning, hvis [Europa-]Kommissionen modtager den inden for fristen angivet i nævnte stykke, og hvis den:

a) viser, at de betingelser, der er fastsat i artikel 5 og artikel 7, stk. 1, ikke er opfyldt

b) viser, at registrering af den foreslåede betegnelse vil være i modstrid med artikel 6, stk. 2, 3 eller 4

c) viser, at registrering af den foreslåede betegnelse vil skade en eksisterende helt eller delvis enslydende betegnelse eller et varemærke eller produkter, som lovligt har været på markedet i mindst fem år inden offentliggørelse som omhandlet i artikel 50, stk. 2, litra a), eller

d) indeholder oplysninger, som viser, at den betegnelse, som der ansøges om registrering af, er en artsbetegnelse.«

9 Artikel 49 i forordning nr. 1151/2012, der har overskriften »Ansøgning om registrering af betegnelser«, bestemmer følgende i stk. 2-4:

»2. Hvis der inden for rammerne af ordningen i afsnit II indgives en ansøgning, som vedrører et geografisk område i en medlemsstat, eller hvis der inden for rammerne af ordningen i afsnit III indgives en ansøgning, som er udarbejdet af en sammenslutning, der er etableret i en medlemsstat, stiles ansøgningen til myndighederne i den pågældende medlemsstat.

Medlemsstaten gennemgår med passende midler ansøgningen for at kontrollere, om den er berettiget og opfylder betingelserne for den pågældende ordning.

3. I forbindelse med den gennemgang, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 2, andet afsnit, iværksætter medlemsstaten en national indsigelsesprocedure, der sikrer passende offentliggørelse af ansøgningen og et rimeligt tidsrum, hvori enhver fysisk eller juridisk person, der har en legitim interesse, og som er etableret i eller har bopæl på medlemsstatens område, kan gøre indsigelse mod ansøgningen.

Medlemsstaten undersøger, om de indsigelser, der er modtaget i medfør af den ordning, der er omhandlet i afsnit II, kan antages i lyset af kriterierne i artikel 10, stk. 1, eller om de indsigelser, der er modtaget under den ordning, der er omhandlet i afsnit III, kan antages i lyset af kriterierne i artikel 21, stk. 1.

4. Hvis medlemsstaten efter en vurdering af eventuelle indsigelser finder, at forordningens krav er opfyldt, kan den træffe positiv afgørelse og indsende et ansøgningsdossier til Kommissionen. Den orienterer i sådanne tilfælde Kommissionen om indsigelser, som kan antages, modtaget fra en fysisk eller juridisk person, som lovligt har markedsført de pågældende produkter ved hjælp af de pågældende betegnelser uafbrudt i mindst fem år forud for datoen for offentliggørelsen som angivet i stk. 3.

Medlemsstaten sørger for at offentliggøre sin positive afgørelse og for, at enhver fysisk eller juridisk person med en legitim interesse har mulighed for at påklage den.

[…]«

10 Forordningens artikel 51, der har overskriften »Indsigelsesprocedure«, fastsætter følgende i stk. 1:

»Inden for en frist på tre måneder fra datoen for offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende* kan myndighederne i en medlemsstat eller i et tredjeland eller fysiske eller juridiske personer med en legitim interesse, som er etableret i et tredjeland, indgive meddelelse om indsigelse til Kommissionen.

Fysiske eller juridiske personer med en legitim interesse, der er etableret eller har bopæl i en anden medlemsstat end den medlemsstat, hvorfra ansøgningen er indgivet, kan inden for en frist, der giver mulighed for at rejse indsigelse i medfør af første afsnit, indgive meddelelse [om] indsigelse over for den medlemsstat, hvor vedkommende er etableret.

[…]«

11 Forordningens artikel 53, stk. 1 og 2, bestemmer:

»1. En sammenslutning, som har en legitim interesse, kan ansøge om at få godkendt ændringer af en varespecifikation.

I ansøgningen beskrives og begrundes de ønskede ændringer.

2. Er der tale om en eller flere væsentlige ændringer af varespecifikationen, skal ændringsansøgningen indgives og behandles efter den procedure, der er fastsat i artikel 49, 50, 51 og 52.

[…]

For at en ændring kan anses for at være af mindre omfang for så vidt angår kvalitetsordningen i afsnit II[,] må den ikke:

[…]

d) påvirke afgrænsningen af det geografiske område, […]

[…]«

Tysk ret

12 De nærmere regler for, hvordan personer med en »legitim interesse« kan deltage i proceduren for registrering af beskyttede geografiske betegnelser og i den procedure, der finder anvendelse på ansøgninger om væsentlige ændringer af varespecifikationen for produkter med sådanne betegnelser, er i tysk ret fastsat i § 130, stk. 4, andet punktum, og i § 133, andet punktum, i Gesetz über den

Schutz von Marken und sonstigen Kennzeichen (Markengesetz) (lov om beskyttelse af varemærker og andre kendetegn) af 25. oktober 1994 (BGBl. 1994 I, s. 3082, herefter »varemærkeloven«), sammenholdt med denne lovs § 132, stk. 1.

13 Ifølge de oplysninger, som den forelæggende ret har fremlagt, kan enhver person med en »legitim interesse«, der er etableret eller har bopæl på tysk område, i henhold til varemærkelovens § 130, stk. 4, andet punktum, rejse indsigelse mod en ansøgning om registrering af en beskyttet geografisk betegnelse ved DPMA inden for en frist på to måneder fra offentliggørelsen af denne ansøgning.

14 Ifølge oplysningerne fra den forelæggende ret bestemmer varemærkelovens § 132, stk. 1, hvori der henvises til artikel 53, stk. 2, første afsnit, i forordning nr. 1151/2012, desuden, at lovens § 130, stk. 4, andet punktum, finder tilsvarende anvendelse på ansøgninger om væsentlige ændringer af varespecifikationen for produkter med en beskyttet geografisk betegnelse.

15 Den forelæggende ret har desuden forklaret, at såfremt DPMA i henhold til varemærkelovens § 130, stk. 5, første punktum, sammenholdt med § 132, stk. 1, vedtager en afgørelse om, at en ansøgning om ændring af varespecifikationen er i overensstemmelse med de betingelser, der er fastsat i forordning nr. 1151/2012, og de bestemmelser, der er vedtaget til gennemførelse af denne forordning, kan denne afgørelse i henhold til varemærkelovens § 133, andet punktum, sammenholdt med § 132, stk. 1, påklages af enhver person, der har rejst indsigelse mod ansøgningen inden for de fastsatte frister, eller hvis »legitime interesse« berøres af afgørelsen som følge af den ændring, der offentliggøres i overensstemmelse med varemærkelovens § 130, stk. 5, fjerde punktum.

Tvisten i hovedsagen og de præjudicielle spørgsmål

16 Betegnelsen »Spreewälder Gurken (BGB)« har været opført i Kommissionens register over beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser som en beskyttet geografisk betegnelse for »frugt, grøntsager og korn«, også forarbejdet, siden den 19. marts 1999.

17 Den 18. februar 2012 indgav Spreewaldverein en ansøgning om ændring af varespecifikationen for det pågældende produkt til DPMA vedrørende ændring af drueagurkernes produktionsmetode, navnlig ved anvendelse af visse fødevaretilsætningsstoffer.

18 Efter offentliggørelsen af ændringsansøgningen den 22. august 2014 rejste Hengstenberg den 16. oktober 2014 indsigelse mod denne.

19 Ved afgørelse af 10. september 2015 fastslog DPMA, at ansøgningen om ændring af varespecifikationen var i overensstemmelse med forordning nr. 1151/2012.

20 Hengstenberg indbragte denne afgørelse for Bundespatentgericht (forbundsdomstol i patentretlige sager, Tyskland), som forkastede det pågældende søgsmål med den begrundelse dels, at Hengstenberg ikke havde en »legitim interesse« som omhandlet i varemærkelovens § 133, andet punktum, sammenholdt med denne lovs § 132, stk. 1, dels at søgsmålet under alle omstændigheder savnede grundlag. Bundespatentgericht (forbundsdomstol i patentretlige sager) gav dog tilladelse til appel af denne afgørelse til den forelæggende ret.

21 Bundespatentgericht (forbundsdomstol i patentretlige sager) fandt, at der måtte sondres mellem, om der var rejst indsigelse mod en ansøgning om registrering af en beskyttet geografisk betegnelse eller mod en ansøgning om ændring af varespecifikationen for et produkt med en sådan betegnelse, i hvilken situation personer, som ikke var etablerede i det pågældende geografiske område, og som ikke måtte anvende den beskyttede betegnelse, efter dens opfattelse ikke havde den krævede »legitime

interesse«. En sådan »legitim interesse« kunne hverken støttes på det forhold, at der blev markedsført produkter med en beskyttet geografisk betegnelse, eller på den generelle markeds- og konkurrencesituation.

22 Bundespatentgericht (forbundspatentdomstol) konkluderede, at alene personer, der var etablerede producenter i det geografiske oprindelsesområde, kunne være berørt af en påstået værdiforringelse af en beskyttet geografisk betegnelse eller en skade på produktets renommé eller anseelse som følge af en ændring af varespecifikationen for dette produkt.

23 Bundesgerichtshof (forbundsdomstol, Tyskland) har i den appel, der er iværksat til prøvelse af Bundespatentgerichts (forbundsdomstol i patentretlige sager) dom, anført, at i henhold til den nationale lovgivning til gennemførelse af forordning nr. 1151/2012 kan en afgørelse, hvorved det fastslås, at en ansøgning om ændring af en varespecifikation opfylder de betingelser, der er fastsat ved denne forordning, påklages af enhver person, der har rejst indsigelse mod ansøgningen om ændring inden for de fastsatte frister, eller hvis »legitime interesse« berøres af afgørelsen om at imødekomme denne ansøgning.

24 Den forelæggende ret har anført, at begrebet »legitim interesse« i artikel 49, stk. 4, andet afsnit, i forordning nr. 1151/2012, som skal foreligge for enhver person, der påklager en afgørelse, hvorved en ansøgning om en væsentlig ændring af en varespecifikation imødekommes, ikke på nuværende tidspunkt er defineret i EU-retten.

25 Den forelæggende ret har desuden anført, at det tilkommer de nationale retter at træffe afgørelse vedrørende lovligheden af en ansøgning om ændring af varespecifikationen for et produkt med en beskyttet geografisk betegnelse på samme betingelser vedrørende prøvelsen, som gælder for enhver anden endelig beslutning, der er truffet af samme nationale myndighed, og som kan være til skade for de rettigheder, der tilkommer tredjemænd efter EU-retten.

26 Herefter opstår spørgsmålet, om enhver fysisk eller juridisk person, som faktisk eller potentielt, men dog ikke helt usandsynligt, kan blive økonomisk berørt, under proceduren for en ansøgning om en væsentlig ændring af varespecifikationen for et produkt med en beskyttet geografisk betegnelse kan godtgøre at have den »legitime interesse«, som kræves for at kunne rejse indsigelse mod en sådan ansøgning eller for at kunne påklage en afgørelse, hvorved denne ansøgning imødekommes, idet en så bred definition kan være i strid med kravet om den legitime karakter af en sådan interesse og medføre, at den med hermed forbundne indsigelses- og klageret ikke kan afgrænses tilstrækkeligt præcist.

27 I denne forbindelse ønsker den forelæggende ret oplyst, om begrebet »legitim interesse« skal fortolkes således, at det alene er erhvervsdrivende, der fremstiller produkter eller fødevarer, som er sammenlignelige med dem, for hvilke en beskyttet geografisk betegnelse er registreret, der kan godtgøre at have en sådan interesse. Den er desuden af den opfattelse, at kriteriet om den konkrete konkurrencesituation eventuelt kan anvendes ved afgrænsningen af den gruppe af erhvervsdrivende, som kan godtgøre at have en »legitim interesse«.

28 Den forelæggende ret er i modsætning til Bundespatentgericht (forbundsdomstol i patentretlige sager) af den opfattelse, at en producents etablering i det pågældende geografiske område ikke skal anses for at være det afgørende kriterium for, at en person kan godtgøre at have en legitim interesse i at rejse indsigelse mod en ansøgning om en væsentlig ændring af varespecifikationen for et produkt med en beskyttet geografisk betegnelse, for så vidt som overholdelse af varespecifikationerne ligeledes må kunne kræves af konkurrerende producenter, som ikke er etablerede i dette geografiske område, når denne væsentlige ændring medfører en risiko for, at produktets kvalitet eller omdømme ikke længere er knyttet til dets geografiske oprindelse i strid med artikel 5, stk. 2, i forordning nr. 1151/2012.

29 Endelig finder den forelæggende ret, at selve ordlyden af forordning nr. 1151/2012 ikke støtter den opfattelse, at begrebet »legitim interesse« skal fortolkes forskelligt i forbindelse med proceduren for registrering af en beskyttet geografisk betegnelse og i forbindelse med den procedure, der finder anvendelse på ansøgninger om en væsentlig ændring af varespecifikationen for et produkt med en sådan betegnelse.

30 På denne baggrund har Bundesgerichtshof (forbundsdomstol) besluttet at udsætte sagen og forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:

»1) Kan det i en procedure om en væsentlig ændring af en varespecifikation være tilstrækkeligt, at en fysisk eller juridisk person er eller kan blive berørt økonomisk, uden at dette er fuldstændig usandsynligt, med henblik på at begrunde en legitim interesse som omhandlet i artikel 53, stk. 2, første afsnit, sammenholdt med artikel 49, stk. 3, første afsnit, og [artikel 49,] stk. 4, andet afsnit, i […] forordning […] nr. 1151/2012, idet en sådan interesse er en forudsætning for at gøre indsigelse mod ansøgningen eller påklage en positiv afgørelse om ansøgningen?

2) Såfremt spørgsmål 1 besvares benægtende:

I en procedure om en væsentlig ændring af en varespecifikation er det da (kun) de erhvervsdrivende, der fremstiller lignende produkter og fødevarer som de erhvervsdrivende, for hvilke en beskyttet geografisk betegnelse er registreret, der har en legitim interesse som omhandlet i artikel 53, stk. 2, første afsnit, sammenholdt med artikel 49, stk. 3, første afsnit, og [artikel 49,] stk. 4, andet afsnit, i forordning […] nr. 1151/2012?

3) Såfremt spørgsmål 2 besvares benægtende:
   a) Skal der da med henblik på kravene til den legitime interesse som omhandlet i artikel 49, stk. 3, første afsnit, og [artikel 49,] stk. 4, andet afsnit, i forordning […] nr. 1151/2012 sondres mellem registreringsproceduren i henhold til artikel 49-52 i forordning [nr.] 1151/2012 på den ene side og proceduren til ændring af varespecifikationen i henhold til artikel 53 i forordning […] nr. 1151/2012 på den anden side, og
   b) er det derfor i en procedure om en væsentlig ændring af en varespecifikation kun de producenter, der i det geografiske område fremstiller produkter, der svarer til varespecifikationen, eller har konkrete planer om en sådan produktion, der har en legitim interesse som omhandlet i artikel 53, stk. 2, første afsnit, sammenholdt med artikel 49, stk. 3, første afsnit, og [artikel 49,] stk. 4, andet afsnit, i forordning […] nr. 1151/2012, hvorfor »udefrakommende« på forhånd er afskåret fra at påberåbe sig en legitim interesse?«

Om de præjudicielle spørgsmål

Det første spørgsmål

31 Den forelæggende ret ønsker med det første spørgsmål nærmere bestemt oplyst, om begrebet »legitim interesse« som omhandlet i artikel 49, stk. 3, første afsnit, og artikel 49, stk. 4, andet afsnit, i forordning nr. 1151/2012, sammenholdt med denne forordnings artikel 53, stk. 2, første afsnit, skal fortolkes således, at i forbindelse med proceduren for ansøgninger om en væsentlig ændring af varespecifikationen for et produkt med en beskyttet geografisk betegnelse kan enhver fysisk eller juridisk person, som faktisk eller potentielt, men dog ikke helt usandsynligt, kan blive økonomisk berørt af de ansøgte ændringer, godtgøre at have den »legitime interesse«, som kræves for at kunne rejse indsigelse mod den indgivne ændringsansøgning eller for at kunne påklage en afgørelse, hvorved denne ansøgning imødekommes.

32 Indledningsvis bemærkes, at ansøgninger om en væsentlig ændring af varespecifikationen for et produkt med en beskyttet geografisk betegnelse, såsom de i hovedsagen omhandlede produkter, i medfør af henvisningen i artikel 53, stk. 2, første afsnit, i forordning nr. 1151/2012 er underlagt samme procedure som den, der finder anvendelse på registrering af en beskyttet geografisk betegnelse (jf. i denne retning dom af 29.1.2020, GAEC Jeanningros, C-785/18, EU:C:2020:46, præmis 29), således at begrebet »legitim interesse« som omhandlet i artikel 49, stk. 3, første afsnit, og artikel 49, stk. 4, andet afsnit, i forordning nr. 1151/2012, sammenholdt med denne forordnings artikel 53, stk. 2, første afsnit, skal fortolkes på samme måde, uanset om den procedure, der er indledt, er en procedure vedrørende registrering af en beskyttet geografisk betegnelse, eller der er tale om en procedure vedrørende en ansøgning om en væsentlig ændring af varespecifikationen for et produkt med en sådan betegnelse.

33 Hvad angår fortolkningen af begrebet »legitim interesse« som omhandlet i artikel 49, stk. 3, første afsnit, og artikel 49, stk. 4, andet afsnit, i forordning nr. 1151/2012, sammenholdt med forordningens artikel 53, stk. 2, første afsnit, bemærkes, at dette begreb hverken er defineret i disse bestemmelser eller i nogen anden bestemmelse i denne forordning.

34 Når dette er sagt, er det ubestridt, at der ved fortolkningen af en EU-retlig bestemmelse ikke blot skal tages hensyn til dennes ordlyd, men også til den sammenhæng, hvori den indgår, og til de mål, der forfølges med den ordning, som den udgør en del af, samt til bestemmelsens tilblivelseshistorie.

35 Hvad for det første angår ordlyden af artikel 49, stk. 3, første afsnit, og artikel 49, stk. 4, andet afsnit, i forordning nr. 1151/2012 samt artikel 53, stk. 2, første afsnit, heri fremgår det af disse bestemmelser, at retten til at rejse indsigelse og indgive klage kan udøves af »enhver fysisk eller juridisk person, der har en legitim interesse«.

36 Selv om ordene »legitim interesse« ikke angiver, hvilket kriterium der skal tages hensyn til ved fastlæggelsen af den personkreds, som kan udøve retten til at rejse indsigelse i forbindelse med den nationale indsigelsesprocedure vedrørende registrering af en beskyttet geografisk betegnelse eller vedrørende ansøgninger om en væsentlig ændring af varespecifikationen for et produkt med en sådan betegnelse, tyder tilføjelsen af ordene »enhver fysisk eller juridisk person« til disse bestemmelser imidlertid på, at lovgiver ikke har ønsket, at denne kreds skulle afgrænses snævert. Det fremgår således klart af denne ordlyd, at denne »legitime interesse« hverken er forbeholdt erhvervsdrivende, der fremstiller produkter eller fødevarer, som er sammenlignelige med dem, der produceres af erhvervsdrivende, hvis produkter har den pågældende beskyttede geografiske betegnelse, eller alene de sidstnævnte erhvervsdrivende og ingen andre.

37 For det andet bemærkes med hensyn til sammenhængen, at forordning nr. 1151/2012 indfører en kompetencefordelingsordning i den forstand, at navnlig beslutningen om at registrere en betegnelse som beskyttet geografisk betegnelse kun kan træffes af Kommissionen, hvis den pågældende medlemsstat har indgivet en ansøgning herom, og en sådan ansøgning kun kan indgives, såfremt denne medlemsstat har kontrolleret, at den er berettiget. Begrundelsen for denne kompetencefordelingsordning er navnlig, at registrering af en beskyttet geografisk betegnelse forudsætter en kontrol af, at visse betingelser er opfyldt, hvilket i vidt omfang kræver indgående kendskab til forhold, som er særegne for den pågældende medlemsstat, og som de kompetente myndigheder i denne stat er bedst til at kontrollere (jf. i denne retning dom af 29.1.2020, GAEC Jeanningros, C-785/18, EU:C:2020:46, præmis 24 og den deri nævnte retspraksis).

38 Desuden fremgår det af artikel 49, stk. 3, og artikel 49, stk. 4, andet afsnit, i forordning nr. 1151/2012, at det påhviler medlemsstaten at undersøge, om indsigelsen kan antages i lyset af de grunde, som er angivet i forordningens artikel 10, stk. 1. I denne forbindelse er det i den nævnte bestemmelses litra c) fastsat, at en indsigelse kan tages i betragtning, hvis den viser, at registrering eller ændring af den

foreslåede betegnelse vil skade en eksisterende betegnelse eller et ældre varemærke eller produkter, som lovligt har været på markedet i mindst fem år inden det i artikel 50, stk. 2, litra a), omhandlede tidspunkt.

39 Det følger således af det ovenstående, at for så vidt som det i det væsentlige påhviler den pågældende medlemsstat at foretage kontrollen af en ansøgning om registrering eller om en væsentlig ændring af en beskyttet geografisk betegnelse, er det særlig vigtigt, at fysiske og juridiske personer, som kan få økonomisk fordel af eller omvendt lide økonomisk skade som følge af registrering eller en væsentlig ændring af varespecifikationen for et produkt, får vid adgang til at modsætte sig dette, således at deres argumenter kan behandles i forbindelse med den nationale indsigelsesprocedure.

40 For det tredje bekræftes denne fortolkning af de mål, som forfølges med forordning nr. 1151/2012.

41 For det første fremgår det af artikel 1, stk. 2, i forordning nr. 1151/2012, sammenholdt med 17., 18. og 20. betragtning til denne forordning, at denne tager sigte på at oprette kvalitetsordninger, som bidrager til anerkendelsen af den merværdifaktor, som produkternes kvalitet og deres produktionsmodel udgør.

42 For det andet fremgår det af forordningens artikel 1, stk. 1, sammenholdt med 20. og 39. betragtning hertil, at denne ligeledes tager sigte på at forhindre, at der opstår illoyal konkurrence.

43 Desuden tilsigter bestemmelserne i forordning nr. 1151/2012 at forhindre misbrug af beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser ikke kun i købernes interesse, men også i producenternes, som har gjort en indsats for at sikre den kvalitet, der forventes af de produkter, som lovligt bærer sådanne betegnelser (jf. analogt dom af 7.6.2018, Scotch Whisky Association, C-44/17, EU:C:2018:415, præmis 38 og den deri nævnte retspraksis).

44 Det bemærkes ligeledes, at det i 19. betragtning til denne forordning er anført, at sikring af en ensartet beskyttelse i hele Unionen af intellektuelle ejendomsrettigheder vedrørende beskyttede betegnelser er en prioritet, som bedst kan udføres på EU-plan. Et sådant mål taler ligeledes for en bred fortolkning af begrebet »legitim interesse«. En ensartet beskyttelse forudsætter nemlig, at kontrollen med betingelserne for registrering af en beskyttet geografisk betegnelse eller en væsentlig ændring af varespecifikationen for et produkt, der nyder en sådan beskyttelse, foretages på en ensartet måde i alle medlemsstaterne, hvilket går imod en snæver forståelse af begrebet »legitim interesse«. En sådan forståelse ville være i strid med det forhold, at en person, som er etableret i en given medlemsstat, har mulighed for at rejse indsigelse ved Kommissionen mod en ansøgning om registrering eller en væsentlig ændring vedrørende en geografisk betegnelse, der henhører under en anden medlemsstats område.

45 Det følger af det ovenstående, at den brede fortolkning af begrebet »legitim interesse« er den mest hensigtsmæssige til forfølgelse af disse mål, eftersom den sikrer, at en bred personkreds gennem indsigelse eller klage kan fremme overholdelsen af specifikke produkters høje kvalitet og produktionsmåde, og samtidig forhindrer, at producenter, hvis produkter er omfattet af en registreret betegnelse, opnår en konkurrencefordel ved, at kvalitetsstandarderne sænkes efter registreringen af en væsentlig ændring af varespecifikationen for det pågældende produkt. I øvrigt er denne fortolkning den bedst egnede med henblik på at muliggøre, at den kompetente myndighed ved varetagelsen af sin opgave i henhold til artikel 49, stk. 2, andet afsnit, i forordning nr. 1151/2012 på et oplyst grundlag kan træffe afgørelse om, hvorvidt ansøgningen om registrering eller en væsentlig ændring opfylder betingelserne, og kontrollere, at produkternes eller fødevarernes karakteristika er uadskilleligt forbundet med et område.

46 For så vidt som en ansøgning om en væsentlig ændring af varespecifikationen for et produkt med en beskyttet geografisk betegnelse i overensstemmelse med artikel 53, stk. 2, tredje afsnit, litra d), i forordning nr. 1151/2012 kan vedrøre afgrænsningen af det geografiske område, som den omhandlede

betegnelse vedrører, ville en fortolkning, hvorefter alene de producenter, der er etableret i dette geografiske område, kan godtgøre at have en »legitim interesse« i at rejse indsigelse mod denne ændring, endelig fratage producenter, som hidtil har været etableret uden for dette geografiske område, men som afviser at være undergivet betingelserne i varespecifikationen for det pågældende produkt, retten til at rejse indsigelse mod en ændring, som i væsentlig grad påvirker produktionsmetoden for deres produkter.

47 For det fjerde bekræftes den nævnte fortolkning af forordning nr. 1151/2012's tilblivelseshistorie.

48 I denne henseende fremgik det af artikel 7, stk. 3, i forordning nr. 2081/92, der blev ophævet ved forordning nr. 510/2006, som selv blev ophævet ved forordning nr. 1151/2012, at retten til at rejse indsigelse i forbindelse med proceduren for registrering af en beskyttet geografisk betegnelse ved de nationale myndigheder tilkom »enhver retmæssigt berørt fysisk eller juridisk person«, hvilket begreb Domstolen har fortolket således, at der skal foreligge en berettiget økonomisk interesse (kendelse af 26.10.2000, Molkerei Großbraunshain og Bene Nahrungsmittel mod Kommissionen, C-447/98 P, EU:C:2000:586, præmis 72).

49 Artikel 7, stk. 2, i forordning nr. 510/2006 fastsatte ligeledes, at retten til at rejse indsigelse mod registrering af en beskyttet geografisk betegnelse i forbindelse med registreringsproceduren ved de nationale myndigheder tilkom »enhver fysisk eller juridisk person med en legitim interesse«.

50 Begrebet findes også i artikel 49, stk. 3, første afsnit, i forordning nr. 1151/2012, der fastsætter, at »medlemsstaten [iværksætter] en national indsigelsesprocedure, der sikrer passende offentliggørelse af ansøgningen og et rimeligt tidsrum, hvori enhver fysisk eller juridisk person, der har en legitim interesse, og som er etableret i eller har bopæl på medlemsstatens område, kan gøre indsigelse mod ansøgningen«.

51 Valget af dette begreb afspejler EU-lovgivers ønske om at give en bred kreds af personer mulighed for at udøve indsigelsesretten i forbindelse med den nationale procedure for indsigelse mod registrering af en beskyttet geografisk betegnelse eller den procedure, der finder anvendelse på ansøgninger om en væsentlig ændring af varespecifikationen for et produkt med en sådan betegnelse.

52 For det femte og sidste skal det fremhæves, at spørgsmålet om, hvorvidt der består en ret til at rejse indsigelse mod registrering af en beskyttet geografisk betegnelse eller mod en væsentlig ændring af varespecifikationen for et produkt med en sådan betegnelse, skal undersøges fra sag til sag på grundlag af de særlige omstændigheder i hver enkelt foreliggende tilfælde. For at forhindre misbrug af denne ret skal den pågældende undersøgelse desuden gøre det muligt konkret at efterprøve, at den »legitime interesse«, som påberåbes af en fysisk eller juridisk person, ikke er usandsynlig eller hypotetisk.

53 Henset til samtlige ovenstående betragtninger skal det første spørgsmål besvares med, at artikel 49, stk. 3, første afsnit, og artikel 49, stk. 4, andet afsnit, i forordning nr. 1151/2012, sammenholdt med denne forordnings artikel 53, stk. 2, første afsnit, skal fortolkes således, at i forbindelse med proceduren for ansøgninger om en væsentlig ændring af varespecifikationen for et produkt med en beskyttet geografisk betegnelse kan enhver fysisk eller juridisk person, som faktisk eller potentielt, men dog ikke helt usandsynligt, kan blive økonomisk berørt af de ansøgte ændringer, godtgøre at have den »legitime interesse«, som kræves for at kunne rejse indsigelse mod den indgivne ændringsansøgning eller for at kunne påklage en afgørelse, hvorved denne ansøgning imødekommes, når risikoen for, at den pågældende persons interesser vil kunne lide skade, ikke er helt usandsynlig eller rent hypotetisk, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve.

Det andet og det tredje spørgsmål

54 Henset til besvarelsen af det første spørgsmål er det ufornødent at besvare det andet og det tredje spørgsmål.

Sagsomkostninger

55 Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den forelæggende ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagsomkostningerne. Bortset fra de nævnte parters udgifter kan de udgifter, som er afholdt i forbindelse med afgivelse af indlæg for Domstolen, ikke erstattes.

På grundlag af disse præmisser kender Domstolen (Fjerde Afdeling) for ret:

Artikel 49, stk. 3, første afsnit, og artikel 49, stk. 4, andet afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012 af 21. november 2012 om kvalitetsordninger for landbrugsprodukter og fødevarer, sammenholdt med denne forordnings artikel 53, stk. 2, første afsnit, skal fortolkes således, at i forbindelse med proceduren for ansøgninger om en væsentlig ændring af varespecifikationen for et produkt med en beskyttet geografisk betegnelse kan enhver fysisk eller juridisk person, som faktisk eller potentielt, men dog ikke helt usandsynligt, kan blive økonomisk berørt af de ansøgte ændringer, godtgøre at have den »legitime interesse«, som kræves for at kunne rejse indsigelse mod den indgivne ændringsansøgning eller for at kunne påklage en afgørelse, hvorved denne ansøgning imødekommes, når risikoen for, at den pågældende persons interesser vil kunne lide skade, ikke er helt usandsynlig eller rent hypotetisk, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve.

Underskrifter